

SZARVASI ÚJSÁG

Képes hetilap, a társaságom, közgazdasági és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	6	frt.	—	kr.
Félévre	3	frt.	—	kr.
Negyedévre	1	frt.	50	kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét, illetve közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra címzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

utányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok-tere 3. sz. Athenaeum 1. emelet; továbbá A. V. Goldberger, servitátor 3. sz. alatt.

Iparunk érdekében.

A közérdek javára irányuló socialis mozgalmak az utóbbi pár évnél öröndefes jelül szolgálnak arra nézve, hogy a nemzet gondolkozó elemei mindinkább tiszta tudatára jutnak az önsegély alkalmazása kikerülhetlenségének.

A magyar gazdák székesfehérvári értekezletéről a „Citera-egyletig” minden mozzanat az erőik társulásának szükségét fejezi ki. Mindinkább távolodunk azon tévhittől, hogy a kormányzat gondjai közé tartozik megtalálni a peoni gyógyszert, mely minden bajainkat orvosolja. Mindinkább belátjuk, hogy maga a társadalom azon Heracles nyílja, mely a hitrege szerint, maga gyógyítja meg az általa ütött sebeket.

Még oly téren is, hol a törvényhozástól követeltetett valamely reform, mely a visszas helyzetben segítsen, hol az a hit tápláltatott, hogy elhibázott törvényrevisiója megmenti a fenyegetett érdeket; behatóbb vizsgálat után kiderül, hogy ha vár is teendő kormány és törvényhozásra a reformot igénylő kérdésben, de a bajok legnagyobb részén nem törvény, hanem a társadalmi erőik eszélyes, buzgó s kitartó közreműködése segíthet csupán.

A közfigyelemmel kísért iparügyi enquete bevégezte pár nap előtt tanácskozását. Tudományban kitűnő, tapasztalatdús és különösen szakértelemmel bíró férfiak vettek részt ama tanácskozásban és mi lett a nagy eszmecserének végkonzequenciája? Az, hogy iparunk bajain a revízió alá kerülendő ipartörvény csak kis részben segíthet, a varázsszer, mely annak üdülést nyújthat, maguk az iparosok, mindenképp pedig a nagyközönség kezében van.

Szakképzettséget kívánunk első sorban hazai iparosainktól, birjanak minden szakmájukba való újabb találmányok elméleti ismeretével. A lapirodalom mai

terjedtségében igen könnyű hozzájutni a szakképződés ezen módjához. Igyekezzenek az iparos a megrendelésnek habár eleinte kevesebb jövedelmezőséggel úgy megfelelni, hogy ez által iparának terjedtséget biztosítson. Elhanyagolt kezelés mellett nem lehet terjedtség, e nélkül nincs hitel s nem gyűl nagyobb erő az üzlet folytonos terjesztésére. — Rosszul kiállított munka által, hozzá még felcsigázott ár mellett talán elidegenedik a fogvasztó-közönség s ennek természetes következménye, hogy oda fordul, hol igényeit ha nem olcsóbban is, de izletesebben és tartósabb használatra szolgáló cikkel elégitheti ki.

Ekhez könnyű módot nyújt neki a nagyobb piacokkal összeköttetésben álló kereskedelem, mely osztály, sajnálattal kell bevallani, inkább érdeklődik saját jóléte iránt, ha külföldi gyártmányok elárusításának köszönheti is azt, minthogy szorosabb viszonyba lépjen a hazai iparral és annak ápolásával kapcsolatba hozná saját ügyének emelését. Ez az önzés érzéketlensége.

Mindez egész másként lenne, az iparos és kereskedelmi osztály szolidaritása erős láncszemmé aczélozódna, ha saját honi iparunk termékei befogadást találnának a fényes palotákba, úgy, mint a kunyhókban.

De ezt csak azon magasabb hazafiui és honleányi érzület szülheti, mely a honi ipar pártfogásában nem keres áldozathozatalt, hanem a léha hiúságok megzabolásában oly kötelességet vél teljesíteni, melynek betöltésével a közelszegényedésnek megálljt parancsolni, a nyomorból eredő közerkölcsiség súlyedésének gátat emelni s a társadalmi élet helyes irányba való terelésével a jövő fejleményeit biztosítani lehetne.

Azzal, hogy időszakonként neki beköszedünk nagyobb erőfeszítéssel tüntetésre vállalkozni, mint például a szegedi és székesfehérvári kiállításoknál, hol ipartermékeink magasztalására a pártolást kilátásba helyező ígéretekre árad a szó, hullámszik a lelkesülés árja, főképp az ily közczélú összejövetelek koronájaként rendeztetni szokott áldomás-üritéseknél — azzal, egy lépéssel sem mozdítjuk elő az iparügyet, melynek állandó, kitartó öntudatos dédelgetésre van szüksége, ha csakugyan lelkünkön fekszik, hogy minden iparos szorgalma és becsületes munkája után jólétre tegyen szert s erőssé váljék az egyesek boldogulása által azon osztály, mely nagyfontosságú tényezőjeül van hivatva jövő társadalmi átalakulásunknak.

A „nőkérdés“-ről.

Nem ritkán láthatni a hétköznapi életben, hogy például egy kastély előtti kertszönyeget, mely sok időn át gondosan ápolgatva csalogató szépségével vonzotta oda a sétálókát, szécsélyes tulajdonosa: az ifju gavallér örökös, megsemmisít, s új parkot rendeztet, más szönyegparthiekkal. Vagy egy verandát bontat el, melynek semmi hibája nem volt, de izlését nem elégítette ki. Máskor százados fenyőesoportot irtat ki, és sűrű akácza sorokkal helyettesít. Szóval nyugtalan vére alakít, újít, rendez feleslegesen, néha ügyetlenül. Az ilyen indokolatlan kedvtelésekre szól azon találó magyar mondat, hogy: „nem tud hova lenni dicsőségében.“

Nem kis serege van az ily hóbortokban a feltűnő vágyás és fontoskodásnak. És meglepő hasonlat az, mely egyesek és nemzetek életében nyilvánul, egyaránt feltalálható lévén mindkettőben a közös vonás mely eligazodást szogáltat arra nézve: mennyire sujtott vagy ment egyik mint a másik, egyes, és nemzet az életgondoktól. Nem hiába, hogy az ifju francia köztársaság egyre izmosodik vagyonban, emelkedik hatalomban.

uszik jólétben hanem illik is hozzá azon szerep, hogy míg más társadalmak komoly bajokkal küzködnek: addig Páris 24 óra alatt tizenkét kiadást fogyaszt el azon könyvből, melyet Dumas irt a nők egyenjogúsításáról ily czímen: „A nők, a kik ölnek és a nők a kik szavaznak.“

Dumas úgy látja, hogy az ő társadalmuknak égető baja, a szépnemnek nem osztóztása a politikai jogokban. Azt ő tudja, hogy otthonában is megérett-e már e kérdés arra, hogy annak felvetését a dolgok természetesen rendje követeli. Mi azt hisszük, hogy azon elméleti eszméket, melyek egy társadalmibölcsésznek legnehezebb problémái, nálunk is még sok idő leforgása fogja át szállítani a gyakorlati tere. Sok századon át boldogul élt az emberiség azon viszonyok között, melyeket a nők jelen társadalmi helyzete fenntartott: kérdés, ha a szürke teoriáknak sikerülne ez eszmék befogadására elkészíteni a talajt, s a nő kivételnek természetéből, áldás vagy átok teremne-e az így praeparált talajon? E kérdésre majd legelőbb azon társadalom fog felelni, melynek kebeléből kikerült az eszmét hirdető bölcsész, ott kell annak először forgalomba jönni, s megtanítani a többi társadalmakat, hogy micsoda javulás keletkezik annak keresztül vitele után.

Mi az életgondjai, és a nyomasztó terhek súlya alatt sokkal inkább elvagyunk foglalva megélhetésünk biztosításának a társadalmi rend és jogbiztonság alapfeltételei megszilárdításának komoly teendőivel, semhogy egy századok óta helyesnek bizonyult társadalmi berendezést nyegle kedvteléssel felforgatni siessünk.

A női gyengéd természethez szabott oly hasznos és áldásos munkakör vár betöltésre általuk, hogy gyöngédtelenségnek tartanánk a női sivár, komoly és rideg foglalkozásokkal terhelni, melyekben nemesb érzelmekre hivatott lelkületük zománca foltot kaphatna. Ott van a családi kör szentélye, legyen annak felszentelt papuője, hogy az oltárt, melyen a hitvesi és anyai szeretet lángját ápolja ne lehessen másként csak tisztelettel megközelíteni. Ott van a családi körön kívül temérdek sokoldalú foglalkozás, hol semmi összesített férfiakarat nem mutathat fel oly sikereket, mint a magasztos feladatokhoz érzékkel bíró nőbuzgalom. Csak egyet említenek az

F Á R G Z A

K i á b r á n d u l á s .

— BESZÉLV. —

III. A

DOBSA LAJOS.

[Folytatás.]

E foglalkozás közben Szerafin szelid mosolygó arcza tünt fel előtte. A kedves hang, melylyel mondani szokta: „édes Karolyom!“ Gyöngéd puha karjai, mikkel atkulcsolva órahosszant elcsüngött nyakan, a kigyuladt szempar, melynek mig esillaga kiolthatatlan vagy, sovar szenvedelytől lobog, fehérét — mintha amannak izzó tüzetől szégyelne magát — szemérmes lepelként borús fátyol takarja. Mindez eszébe jutott és — az övébe szurt pisztolyról keze lesimult.

Egy másodpercet ismét a bűnbánat zsibbasztó erzelme töltött be.

— Mit teszek? Égészen kivetkőztem énemből. Hiszen örült vagyok! Kétkedni nőmben! Hat nincs e a bűnnek egyetlen bélyege? Lehetséges volna, hogy e hang, hogy Szerafin arcza! — El veled ördög, én nőnek az artatlanság bizonyítványát látom megírva homlokán!

E perczen halk labdobogás hangzott. Karoly meglök-

kenve nyomta vissza lélekzetét. A labdobaj a kapu közelében megszünt. Hősünk szemmé lett s im, egy sötét alakot látott előtűnni a kerítés tetején

E jelenet hasonlóan más romanhősökhöz köpenyeget viselt s föltűnése Bendefi kedélyére döntő hatással volt. Neveltséges színben latta magát ingadozó kételye miatt és karpótlásul jogot ezertt keserű dühének egész feket ereszteti.

— Hah kigyó! — kigyó! — alnok, képmutató, két-szinű kigyó — el veled! El veled hamis szent! — sipegett, kezevel dühösen csapkodva a légben — hamis szentek, mert ti ezek vagytok! Ha jó egy vak bolond, a ki imádni kész az előtt isten, természetfölötti lény, túlvilági szellemnek akartok latszani, imadásaert megvetitek szerelmét, véle szemben lelkiismeretet csináltok a csók, egy artatlan kézszorításból, mig a választottal, mintha egyszerre a bűn lenne erénye, alarcz nélkül dombéroztok, kikaczagjatok az ábrándos bohót gyakran sajnáljatok, sőt krokodilkönyeket, judasi záport is sirtok fölötté, mig emezzel nyakig merültök a kéjbe! S én oly bolond voltam, hogy magam fölött ily könnyű diadalt engedék! Hogy volt egy olyan perc, melyben még hinni tudtam a nőnek, én, ki tíz év óta stüdirozoin a hűtlenségét. Ki életemben annyiszor találkoztam vele, hogy láttam ugyan-

ezerből: nyújthat-e oly gyógyírt a sebesült vitéznek száz férfi bölcseség mint az ápoló női gond? : dhat-e oly vigaszt busuló özvegyeknek és árváknak. mint a résztvevő női jótékonyosság?

— S mindezt a „veres kereszt” jelvénye alatt, önfeláldozó tevékenységgel cselekszi is. A „jószívü” munkakörtől ne kivanjuk elvonni a jótékonyosság angyalait.

A „jelen következményei” czimen ne zavarjuk fel a hagyományos társadalmi rendet, mely erkölcsi fejleményét nagyobb részt ezen berendezésnek köszönheti. Maradjanak meg a nők az élet nemesítő tényezőiül, a férfi világ pedig aljon a társadalom gépezetének nehezebben mozgatható kerekéhez.

Nem is tartunk attól, hogy Dumas eszméi diadalmenetet tartsanak nálunk is, de miután az eszmékkel könnyű bekalandozni az egész világot, s azok terjesztésén kapva-kap a hebehurgyaság, megdöbbenve látnánk ha hozzánk is importáltatnék a „nőkérdés,” mert sok egyéb komoly intézendők van, mintsem szükségesség nélkül új „kérdéseket” teremtsünk.

„S—t.”

Szini szemle.

[„A csapodár,” Sardou vigjátéka. — „A miniszter előszobájában.” Haub dr. molette-je. — „A két kandidátus,” vigjáték, írta Kotzebue. — „Ne fogadj fel soha semmit” Musset proverbe-je.]

Csendesen, zajtalanul, de reális törekvésekkel, hogy a mivel közönség igényeinek megfelelően, — a reklám és hűhő dobpergése és csilingelése nélkül vonult be Temesváry társulataval f. hó 22-én Thalia szarvasi templomába. Annyira került a lámpát, hogy első előadásul is — saját kárára — csekély személyzetű társalgó-vigjátékot adott, melyben — nem, mint az eddigi szünetgazdák tették — minden látványosságot, olcsóbb érdekkeltést mellőznie kellett, sőt még társulata tagjait sem mutathatta be mind. — Közönségünk, mely szereti az első előadás „l'effet de masse”-át, kissé kelletlenül nézte végig a „Csapodár”-t, mely különben is gyengébb műve Sardou-nak, s a karzat, mely se kardok csattogását, se couplet-zó

azon egy hűnt száz különféle alakban: mátkát szende mosolylyal, ki nasza éjjelén árulta el jegyesét; menyasszonyt Mariakeppel, ki oltar előtt dobott csókot másik kedvesének. Hazasságot, melyben a férjek neve csak firma, míg meggyőződtem, hogy a szenteség? alarcz! az őszinteség? köpeny! s maga az ugynevezet hűség? nem egyéb féltelen, csigavér, számitás vágy alkalomhlanynál! Én, ki semmitsem gyanító férjek homlokára annyi, de annyi szarvat raktam, hogy én, — ezer ördög! morga tajtékzó ajakkal, mig öklével homlokára csapott, mintha egy ott tamadt kinövést akarna leütni — megboszulom, megboszulom magam! Hogy mikép! Meg nem tudom! Ugy érzem, hogy boszum rettenetes lesz?

A kalandor szemei áhitattal függének a világitott ablakokon. Nem vette észre Károlyt, nem az őt környező veszélyt, s miután vigyázattal lépte át a kerítést, halkan közeledett.

Bendfít ez elmélyedés még ingerelte, a boldogított szerelmes gondatlan biztosságát látta abban, s oh, ilyenkor ki bírna ura lenni indulatának? Elfeledkezek ígéretéről, hogy a dolgok bonyolódását nyugodtan varja be, s felhuzott pisztolyt a közeledőre szegezte.

A sors nem akarja, hogy vigan kezdett beszélyünk gyászosan végződjen s Szerafint küldi nemtől.

Szerafin lampa, pinczekulesok s üveggel kezében ép ekkor jelent meg a konyhaajtóban.

primadonnákat, de még csak göröglüzet sem tapasztalt, vészjósló némaságban türté végig Champignac ur kalandjait. — Helyeseljük Temesváry szerény föllépését, hogy inkább előadásai belbecsében, semmint a külső hatásban keresi a sikert, de az első darab megválasztását mi sem helyeselhetjük. A bekezdés, bemutatás, első előadás mindig némi ünnepélyes színezettel bír, s ha nem látványos, úgy valami értékesebb művel várunk ilyenkor. A csapodár, Champignac ur (Temesváry), a kinek szép és kedves kis felesége van de azért kalandokra vagyik. E gonosz vágyakat bünteti a kis vigjáték, mely az eltévelyedett ferjet a házi tűzhelyhez visszavezeli. Ennyi az egész. Temesváry, kit eddig kétszer volt alkalmunk látni, a „Csapodár”-ban és Musset vigjátékában (Alfréd), tehetséges és gyakorlott színész, a kinek csengő, kifejező hangja, jó színpadi alakja van, melynek kellemes megjelenését a dandy-szerepekben embonpointja nem zavarja. Champignac jellemének fővonásait, a helyke kalandvágyat, mely nem tud győzedelmeskedni erős érzeke és vonzalma felett a csendes család boldogság iránt, élénken tüntette fel. Bokodiné, kit már közönségünk ismer, Champignacné szerepét jól játszotta. E tehetséges színésznő sokat haladt, mióta nem láttuk. Megjelenése biztosabb, alakítása öntudatosabb s jellemzőbb s rokonszenves hangja sokszor meglepő erővel fejezi ki az érzelmek s indulatok árnyalatait.

A második est hőse Bokodi volt, közönségünk régi kegyeltje, kit már évek előtt megtapsoltunk Knabe Jeremiás szerepében. E tapsokat szívesen ismeteltük most is, mert e derék művész minden alkotása átgondolt, befejezett egészre vall. — Krumm Eliás is élénk derűltégre hangolta a közönséget.

Musset szellemes proverbe-jének előadása általán sikerült. Bokodi, a zsörtölődő nagybátya, Temesváry, az unokaöccs, Tarján Erzsébet, a bárónő, Bokodiné, Czeezil jól játszottak. Tarján Erzsébet rutinirozott színésznő, s a blazirt, széles, de szellemes bárónőt szépen alakította.

Az előadásokról részletesebben lesz alkalmunk megemlékezni. Eddig csak konstatálni akartuk, hogy a társulat méltó a pártolásra, s melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe. Mint halljuk, Temesváry nemsokára új tagokat mutat be, kik a tár-

— Ah, Szerafin — a légyott! — dörmögé emez és körülpillantott, hova rejtse magát, midőn szemei a félig nyitott pinczeajtóra estek.

A pinczeajtó nyitva! Ah, máskor csukva volt?! értem, értem! — Villámként jarta át agyát a gondolat, hogy szerelmeseink összejövetelre e helyet választottak. — Lam Bachus és Amor jól megférnek együtt, hahahaha! Van vicz a dologban! — s hirtelen beosonva, az ajtóval szemben egy hordó mögé rejtőzött.

Másodpercnyi szünet után őt e véleményében Szerafin megjelenése igazolta.

Ép ekkor a nyitott ajtón keresztül lehetett látni a köpenyes alakot is, a mint elővigyázatosan csúszik előbbre. — Károly fájdalma halk nyögésbe tört ki, gyanuja bizonyossággá vált: de ki előbb azt minden áron kutatni a'arta, most ez irtózatossal valóval szemben bátorságát veszti. Kivanta, hogy neje hűségében sohase kételkedett volna. Kivanta, hogy Pestnek folytatta vala útját. Atkozta lovait, a töltést, a reszeg kocsiat.

— Nagyon szerettem, — monda fuldokolva — és ha már megcsal, legalább ne tudnám. Ha hűtelenné lesz, legalább ne itt, fülem hallatára! Ne szemeim előtt!

A kalandor egyre közeledett, s — Károly beakarta húyni szemeit és — nem bírta. — Kialtani akart, torkan maradt a hang — gondolata megakadt, mert agyát zsibongó

Hazafelé a kocsmából.

sulat jó hírét emelendik, s akkor reméljük, teljes elismeréssel szólhatunk róla.

És közönségünk? Az aréna nézőtere tátong az ürességtől. Igaz, hogy ez idő nem alkalmas nálunk színi előadásokra, valósággal holt ivad, s azonfelül hiányzik a sokszor léha operette zaja. De mért ne tehetnénk egyszer kivételt s mert ne hallgathatnánk élénk érdeklődéssel oly előadásokat is, melynek lényegét nem fűlesiklandó couplet-k, külső csillogás, de költészet, szellem, összhangos jellemfestés s következetes drámai fejlődés képezik?!

H I R E K.

— (Ingyenes fürdőt a népnek!) A Körös folyónak enyhe vizét imánár szeltiben használjuk a két fürdőházban s érezzük jótékony hatását. Ámde nem mindenki adhatja meg a fürdőházak borsos díjait — s csak epedve nézi, mint élvezi más az üdítő habokat: vagy a mi még rosszabb. megfürdik a szabadban, kockára téve életét. — Más ízben is felszólaltunk már a cséltől, hogy a város figyelmet felhívjuk egy ingyenes népfürdő felállítására. de hogy mily eredménnyel, mutatja az, hogy újra szóba kell hoznunk. Igerjük azonban, hogy nem fogjuk e kérdést elaludni hagyni s mindaddig, míg létesülve nem lesz, sürgetőleg lépünk fel: annál is inkább, mert tudjuk, hogy a városnak nem nagy anyagi áldozatába fogna kerülni. Egy ilyen ingyenes népfürdőhöz nem kell egyéb, mint hogy a városi mérnök jelöljön ki bizonyos sekélyes helyet a folyóban: a határokat tűzdeljék ki cölöpökkel s a parthoz, az öltözés és kiszállás czéljából tétessenek egypár lép fenyőt; a férfiak és nők elkülönítése czéljából pedig vonassanak a fenyőkre egy elválasztó deszkafalat. Ennyi az egész s ezzel elég lesz téve az évről-évre bekövetkező baleseteknek, valamint az erkölcsiség követelményeinek is.

(Hymen.) Rell Irma kisasszonyt. Balthazár Lajos ur. Szarvas városa bírája fogadott leányát eljegyezte Mikolay János, városunkbeli ismert fiatal kereskedő.

— (Gyilkosanya.) A kondorosi tanyák mellett,

zúgas töltötte be, feje nehéz lett, mint egy teli hordó, melére jéghegy borult — szemei előtt fölfordult a világ.

VII.

Fogadni mernénk, eddig már olvasónőink ötnegyedrészre azt hiszi, hogy e köpenyes ifju, ki hősünknek ily sok nyughatatlanságot okoz, nem más, — mint Aladár? Ugy van, e kalandor nem más, mint Aladar, ki mihelyt megtudta Anikó távoztat, rögtön lóra pattant, hogy kedvesét nyomban kövesse.

Sebes léptekkel sietett föl s nyitott az edédlőbe, hol kedvesét, Anikót azon foglalatosságban találta, a mint utazóköntöseit rakta a szekrénybe.

Kilenczvenkilencz eset között százszor ily helyzetben az imadó ugy tudatná jelenlétét, hogy imadottjának hátulról befogna szemeit. Aladár azonban jelen hangulatában nem sok kedvet mulatott e kedélyes mulatsághoz, sőt, mert bántva érzé magát Anikó rögtöni távozása miatt, épen nem titkolá ebbeli meglepetését.

Azonban hol van férfi, kit bármily esetben egy nő fel ne tudna világositni; felvilágositni mondám? Ejh, meggyőzni arról, hogy mind az, a mit tett, épen a mint tette, ugy volt leghelyesebben cselekedve? Ha van egy ilyen férfi, kérem alljon elő, hogy több ismerőseimmel együtt leboruljak előtte! E vita azzal végződik, hogy Aladár átlátva hibáját, megbánta heveskedését és — bocsánatot kért.

az országot árkában turkáló disznók egy csecsemő holttestét hozták felszínre. A disznókat legeltető kanász-gyerek azonnal jelentést tett, mire Szarvasról a csendbiztos rögtön kiküldetett a nyomozás megtételére. Rövid utánjárásra a gyilkos, egy kondorosi tanyai cseléd-leány, meg is került s bűnét már töredelmesen bevallotta.

— (Az árvizkárosultak javára) f. évi juniushó 5-én és 6-án, azaz pünkösdkor Csabán rendezendő ünnepélyek alkalmából a m. kir. államvasutak czegléd-aradi vonalának állomásairól Csabára utazók részére juniushó 4-én, 5-én és 6-án 50%-al mérsékelt személy-vonatu menettértjegyek fognak kiszolgáltatni, gyorsvonat kivételével bármely személyszállító vonathoz. A visszautazás f. évi juniushó 6-án és 7-én gyorsvonat kivételével bármely személyszállító vonattal történhetik. Gyermekekre nézve azon kedvezmény nem alkalmazható, valamint podgyász szabadsuly nem engedélyeztetik. Budapest, 1881. évi májushó 24-én. Az igazgató ság.

— (A békés megyei árvizkárosultak) javára B.-Csabán, juniushó 5., 6. és 7-én rendezendő „Részvét”-ünnepély műsorát kivonatolisan a következőkben közöljük: Első nap, juniushó 5-én a budapesti nemzeti színház művészeinek ünnepélyes fogadtatása. — Népünnep a „Széchenyi-liget”-ben. — Diszhangverseny. Második nap, juniushó 6-án Bazár a „Széchenyi-liget”-ben. — Tánczvizgalom a „Széchenyi-liget”-ben. — Villanyvilágítás a liget egész területén. — Harmadik nap, juniushó 7-én galamblovészvet.

— (A főgymnázium uszodája) f. hó 25-én nyitott meg a tanuló ifjuság nagy örömére s azt a közönség is látogathatja a következő időkben: pénteken, szombaton és vasárnap délután 6-8-ig hölgyek; hétköznapokon pedig délelőtt 8-10-ig s vasárnap reggeltől esti 6-ig urak. Ezen órárend juniushó 24-ig lesz érvényes, azután a közönség több fürdési időt nyerend.

— (A vadvizek szivattyúzása) egy gőzgép által a maczó-érben is megkezdett e hét elején, hová a máf a Betlehem városrészben nagy sikerrel működött mozdony állított be.

A bocsánat készen van édesem, de tudod-e azt, hogy itt egy oroszlanbarlangba vetődtél? Tudod-e, hogy ha hazajő e szörnyeteg, annak legelső szava az léssen nevéhez, hogy — „idegen szagot érzek, add ki!” — Tudod-e, hogy a legzsarnokabb gyamnok és legföltékenyebb férj birtokába jutottunk?

— Ah?

— Csitt!

— De?

— Ne oly tüzesen. Bízid rám az egészre. Na? Megtiltok minden heveskedést. Esküszöm tiéd leszek, de csak azon föltét alati, ha — vakon engedelmeskedel és csendesen viseled magadat, míg én elrendezem saját eszméimet. Halld tervem! s ép a terv elbeszéléséhez akart kezdeni, midőn egy kemény dörrenés és éles sikoltás metszék át szavait!

— Lövés! — kiáltott Aladár.

— Pinczejtó! — nyugtatá Anikó.

— Sikoltás?

— Szerafin szava.

— De . . .

— Csitt! kétségkívül megtudta, hogy itt vagy s reszket férje dühétől.

— Hiszen az hyéna?

— Csitt!

— A kit én . . .

— (A szarvasi kisdedóvói) állomásra. Hanthó Kálmán ur lemondása folytán, a múlt esütörtökön délután tartott ovodai rendkívüli közgyűlésen Szathmáry Endre budapesti okleveles ovodai tanító ön szavazattöbbséggel megválasztva, mint a kit első sorban a jelenleg Budapesten időző ovodai elnök; Sipos Soma ur, második sorban pedig az orsz. óvóképezde igazgatója ajánlott melegen.

— (A főgymnáziumi ifjuság) önképző-köre f. hó 26-án, délután 3 órakor tartá örünnünepét. Az előadott szavalatok a tanuló ifjak haladásáról tesznek bizonyosságot, s azokat a szép számmal egybegyűlt közönség folytonos feszült érdeklődéssel hallgatta végig. Az ülést a dalkör műéneke nyitá meg és zárta be.

Közgazdaság.

Pályázat ösztöndíjra.

Az első magyar általános birtosító társaság idei közgyűlésében elhatározta, hogy ezentul évenként bizonyos összeget nevelési járulékkul fog oly ifjaknak adományozni kik gazd. akademián a gazdasági pályára készülnek és kiket a sorrend szerint felhivandó gazd. egyesületek, mint arra érdemeiket, ajánlani fognak. Ily járulék a jövő tanévre 6 ifjunak, egyenként 400 frtnyi összegben fog kiosztatni. Gazd. egyesületünk egy ily ifjunak kijelölési sorrendje már az első (folyó) évben érvén, felhivatnak megyénknek azon fiait, kik a jövő 1881/82-iki évi tanfolyam alatt valamely gazdasági akademián a gazd. pályára készülni szándékoznak és a fennebbi nevelési járulékra anyagi körülményeiknél fogva szükségük van, hogy az 1880/81-iki tanévről szóló (illetőleg érettségi) bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat alólirt egyesületi elnöknel legkésőbbben folyó évi augusztus 10-ik benyujtsák. A mely ifju e járulékot gazd. egyesületen járulék birtosító társaságunk anyagi tartozak magán közgyűlésén előrel bemutatni könnk igaz. ványávl a biztosító társaságnak igazgatóságánál jelentkezni, alig czégből, hogy ez utóbbi a járuléknak hova és mily részletekben folyóvá vételét meghatározhassa: — tartozik továbbá a tanulmányi

előhaladásáról és erkölcsi, magaviseletéről szóló bizonyítványt a tanfolyam alatt félévenként egy az egyesület, mint a társaság igazgatóságban beküldeni, végre a tanév végével magát a biztosító társaság igazgatóságánál bemutatni. Kelt B.-Csabán május 8-án 1881. A békésmegyei gazdasági egyesület. Mokry Sámuel, egyesületi titkár. Beliczey István, elnök.

Pályázat irodalmi munkára.

A békésmegyei gazdasági egyesület pályázatot nyit oly irodalmi műre melyben a tűz-, jég- és mellékesen az életbiztosításnak eszméje és a biztosítás körül előforduló gyakorlati eljárás a köznép számára könnyen érthető, népszerű nyelven és vonzó modorban, ismeretlenn és a biztosítás meggyőzőleg ajánlva legyen. — A fennálló társaságok valamelyikének a főbb felett való ajánlása azonban mellőzendő. Az abszolút becsü legjobb mű 70 db. cs. kir. arannyal díjazatik. Az i ezen zze, olvashatóan irt j-f-llatott pályaművek ol- lepecsételt levélnek kíséretében, mely belől a szerző nevével tartalmazza, kívül pedig a munkának jellegével legyen ellátva, alólirt egyesületnek elnökségére (B.-Csabán) czimezve 1881. december 31-ig beküldendők. A díjazott mű az egyesületnek tulajdonává lesz, mely azt kinyomatni és a nép közt terjeszteni fogja. Kelt B.-Csabán május 12-én 1881. A békésmegyei gazdasági egyesület. Mokry Sámuel, egyesületi titkár. Beliczey István, elnök.

Meghívás.

A békésmegyei gazdasági egyesület idei rendes közgyűlésére, mely ezuttal tisztújító is leend és jun. 6-án. pünkösöd másod napján, B.-Csabán a casino termében fog megtartatni, az egyesületnek minden tagja ezennel meghivatik. A békésmegyei gazdasági egyesület igazgatósága.

Tarkaság.

Diderot elég dicsőséget s ellenséget szerzett magának arra, hogy a külföldi utazók is szerencsésjöknek tartásák vele megismerkedhetni.

— Csitt!!
 — Levelemre se válaszolt!
 — Barátnémat hallom. Mentsük meg az első meglepetéstől. Szegényke oly félénk, míg jöttödről előkészíteném, rejtőzzél el.
 — Elrejtőzzem? Soha!
 — Csitt!
 — Hát — hova rejtőzzem?
 — Itt ezen ajtó!
 — Be van zárva!
 — Amazon tehát!
 — Be van zárva!
 — Ejnye! Happ! Ott ama szekrény. Bujj bele rögtön, s én kedves Don Juan hahahaha! rádfordítom a kulcsot.
 — De!
 — Csitt!
 — Kinevetsz?
 — A föltétel első pontja — engedelmesség!
 Meg kell jegyezni, hogy a szekrény első fele fehérneműnek való, másik része a függő ruhatar. Anikó ide erőltette kedvését s alig csukta rá az ajtót; midőn Szerafin lelken-dezve tántorgott a szobába.
 — Végem van!
 — Mi baj?
 — Végem van!

— Az istenert, beszélj! E borral kezdedben s a halálsá padtsággal arczodon oly ellentétet mutatsz, hogy máskor kaczagásra indítana, mig most . . .
 — Végem van! — dadogá amaz harmadszor is megsemmisülten.
 — Ne légy gyermek. Eljlesztesz!
 — Itt van, itt van!
 — Elámitottak!
 — Lattam, lattam!
 — Ah, hát csak az a baj? Jó, nem tagadom, itt van! Anikó Aladárt képzelé, — de jusson eszedbe, hogy én mindenért felelek. Mindent magamra vállalok!
 — Magadra vallasz? Köszönöm! — Jaj, hiába, csak megérzi a foghagymaszagot! Mért ettem rostélyost! Ah, miért ettél velem rostélyost?! Szerafin fölkiáltásaiban annyi tragikus volt, hogy Anikónak legnagyobb megerőltetésébe került elnyomni a kacaját.
 — Fölrebeszélsz lelkem!
 — Oh, ha láttad volna. Mereven nézett rám. Szeme világitott, mint a macskáé!
 E perczen kívülről éles kiáltás hallatszék:
 — Senkinék sem szabad elhagyni a hazát! Ki távozni akar, ha nő, fogjátok el, ha férfi — löjjetek keresztül!

(Folyt. követc.)

Egy ízben Brunswick Ferdinánd herceg, egyszerű német utazó meze alatt, elment hozzá a tudós Grimm társaságában. Három órát töltöttek együtt, igen megszerelve egymást, s őszinte barátság hangján beszélgetve mindenféléről.

Távoztakor azt kérdezte Grimm Diderottól, ha nem akarna-e velők vacsorálni Brunswick hercegnél s egy valódi hőssel megismerkedni.

Nem, felelt Diderot, nem szeretem az önök nagy urait, elvesztem közelükben szellemem rugékonyságát a nélkül, hogy kárpótlást nyújtanának ezért.

Ekkor Grimm elkezd nevetni, bemutatván neki a herceget.

Diderot a nélkül, hogy zavarba jönne, így szól Grimmhez:

— Uram, térdeljen azonnal a herceg elé s kérjen tőle bocsánatot azon ostobaságért, hogy ezt kimondatta velem.

A herceg megölelte jó barátját s biztosította őt, hogy nagyrabecsüli őszinteségét.

Képünkhöz.

Majszter uram ugyancsak foglalkoztatta hatalmas karizmaival egész nap az üllő mellett. Hogy estére kelt az idő, eszébe jutott ám neki is Krisztus urunk mondanása, miként: „Nemcsak kenyérrel él az ember” — s meglődült karizmai helyreállítása céljából tanácsosnak tartja kis időre, üdülésül, torokizmáinak mozgásbáhozatala végett egy „f é l m e s z e l y r e” betérni a „Sárga oroslán”-ba. — A félmeszelyből azonban, Kajsza Peti s Murok Matyi társaságában, literek nőttek maguk alá — s majszter uram aán a reggei harangszót is a kompánia körében hallgatná végig, ha . . . ha majszterné asszonyom tűrné az ilyesmit. — Pista inast utána futtatja az öregnek s minden szabadjkozása és ellenkezése mellett is, végre sikerül kettőjük egyesült csellfogásainak és erejének hazatéríteni a virágos jókedvben leledző majszter uramat.

Szerkesztői üzenetek.

P. G. urnak. Ön egy egész asztag verset küldött be hozzánk — s ajánló sorait (prózában) így kezdi: „A verselés gyenge oldalam lévén . . .” Szerénysége valóban meghatós ép ezért hisszük, hogy nem fogja rossz néven venni, ha azt állítjuk, hogy ön a fentebbi mondat szórendjét kissé elvétette, mert nézetünk szerinti önnek a gyenge verselés erős oldala.

S r F z urnak (Kis vároška szélén, Kis ibolya) Ha ön azt óhajtja, hogy dalait meghallgassák, úgy jó ideig hallgassa még mások dalait.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

Nyílt-tér.*

Értésemre jött, hogy Elfer Jakab ur a függetlenségi olvasó körben nyilvánosan azzal vádol, hogy én Móricz Pál kortese vagyok, s részére a függetlenségi párt ellenében ocsmányi szavakkal hazalok.

A vádat visszautasítom, s kijelentem, hogy Móricz Pál ur tisztelője vagyok, senkinek házában azonban nem jártam, mind-éddig nyílt, őszinte polgár voltam és az maradok; a függetlenségi párt Elfer-féle vezérének hasonlót ajánlok, a mi által csakis a pártnak használhat.

M á z o r J ó z s e f.

Értesítés.

Alólírott tudatom a t. közönséggel, hogy nálam jó, száraz állapotban **hasogatott ákácfa ölbe rakva** kapható, melyet, mint legjobb tüzelő-anyagot ajánlhatok.

Teljes tisztelettel

Melis Lajos.

* E rovatban közöltékért a szerkesztőség nem felelős.

Hirdetések.

Élelem és egészség ismét visszanyerve!

Braila (Románia.) Hoff János urnak, Bécs. Kérek gyorsan 13 palack HOFF JÁNOS-féle maláta egészségi sör s három zacskó (kék papirosban) nyákoldó **malátamellezükorkat**, miután a hölgy, kinek ezen Hoff János féle egészségi sör rendelve van, **valóban e nélkül már nem is élhet, legalább e nélkül egyetlen egészséges napja sem volna.**

A csaknem minden európai állam cs. kir. udvari szállítója Hoff János urnak cs. kir. tanácsos, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rend lovagjának Bécs. Gyárhelyiség: **Grabenhof**

2. Gyári raktárhelyiség: **I. Graben, Bräunerstrasse 8.**
Gyógy-jelentés: A schleswigi cs. kir. osztrák tábori kórházak igazgatóságának jelentése: — Az áltesti szervek működésének renyhességénél, idült hurutok, nagymérvű nedvvesztések és lesóványodásnál a Hoff-féle malátakivonatsör mint különö gyógytápszer működött. Minden megfigyelt esetben igen szívesen fogadott tápláló és erősítő-szernék s üdvös hatástól kísért itálhák bizonyult.

Gayerfeldt Pirz, őrnagy cs. kir. biztos.
Dr. Mayer, ezredorvos.

Főraktár Szarvason: NYÁCSIK SOMA urnak.

HIRDETÉS.

Alóliro... tis...telettel 'uda'om... n. é. k...nséggel.
miszerint Korik János ur főútezőn, saját házában
levő

uri- és női fodrász üzletét

átvettem. Magamat szíves jóakarátába ajánlva s becses
pártfogását kérve, vagyok tisztelettel

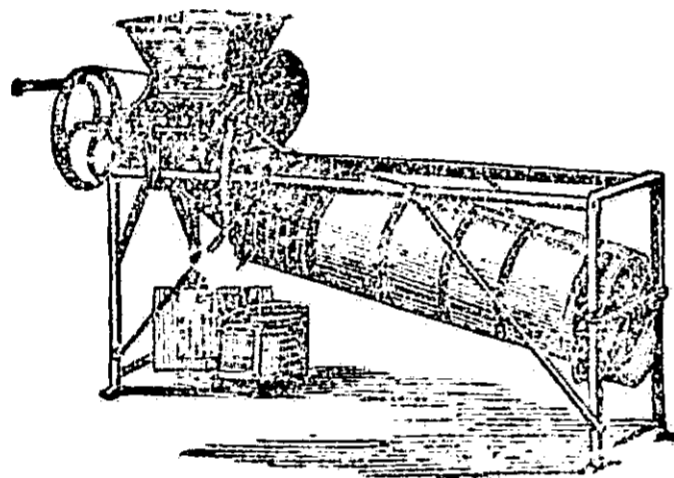
Sza... , 1881. m... ushó 29-én

Bodnár Ferencz,
fodrász.

Ezüst érem Páris 1875.

Ada május 1-én '88'. arany érem.

Zala-Egerszeg május 2-án, 1881 első-díj.

Brogle J. és Müller

gép- és rosta-lemez gyára

BUDAPESTEN, a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 külön-
féle nagyságban.

Trieur hengereket malmok
számára.

Koptató at,
Szelelő rostákat,

Szitákat és rostákat, cséplőgépek
számára.

1 30

HIRDETÉS.

Alólirotnak fő-utcza 10-ik sz.
alatt fekvő háza szabad kézből
örök áron eladandó. Venni szán-
dékozik az eladás feltételeiről
alólirott tulajdonosnál nyerhet-
nek értesítést.

Szarvason, 1881. május 29-én.

Korik János.

ÉRTESETÉS.

Wolfman Minna fűszer norin-
bergi diszmű- és divatárus üzlete, ajánlja e
cikkben dúsan berendezett raktárát a n. é.
közönség és intelligencia becses figyelmébe;
és tudatja, hogy Levkarski utjól haza
érve. divatárus üzletét oly csinnal rendezte
be, hogy minden igénynek pontosan és olcsó
áron eleget tehet

Ugyanott egy jó ház ó a fűszer zle e
tanonc z fiu és a divatárus üzletbe
egy tanonc z leány kedvező feléle-
jekre elvállaltak.

Törvényesen

A cím szalagnak
által megbün-

Dreher

kivitel

a hamisítatlanság biztosítása mellett kizáró-
lagosan csakis

tételezett vigneta.

utánozása hatóság
tetetik.

Antal

palacs sör

Dreher Antal
serfőzdéjében

3-10

Köbányán vagy Budapesten

Diétrich és Gottschlig

cs. kir. udv. szállítók és DREHER ANTAL főrak-
tár o... meg e... elhető.

Árjegyzékek in... en s bérmenten küldetnek. Árusítók
(ü' égl t szerint) kedvezm nyi árakban részesít-
tetnek.

Oly palacsöréért, melynek cimzsalagján a
'DIETRICH és GOTTSCHLIG' vezérügynökök neve
elő nem fordul, a főzöde jótállást nem vállal.